הלכות חנוכה סימן תרעא

שערי תשובה

2007 782

(ט) מחלניו. עיין ט"ז ובב"ח וחות יאיר סי' רכ"ז: (י) <u>ומברכין. ל</u>
עיין במשובח חכם לבי סי' פ"ח מה שחמה ע"ז, כחב רמ"א
במשובה סי' מ"ו דאם אבל מתפכל בערב חנוכה ידליק אדם אחר
הגרות משום שהחיינו אבל שאר ערבית דתנוכה ידליק ויתפכל
ע"ש: (יא) בביתו. משמע אפי' הש"ץ לריך לחזור ולהדליק בכיתו:

מעשרה לא ובמח"ב כח' כיון שהרי"ף והרמב"ם השמיטו הא דאתרינן לרוך להנים למטה כו׳ מסממא דין חנוכה כסוכה ומביי וכ"כ הרח"ע בספר אלפסי וזטא וע"ש שבטור ברקה כהב דמליה להניחה מעט למעלה משבעה טפחים ובס׳ שומר אמונים סי' ה' כהב שיש לי מקום בכחבי האר"י ו"ל על מה לסמוך ע"ש: [ד] מחליו. עבה"ע ועיין בחווח יאיר קי' רכ"ו מ"ש על מ"ש הב"י בפירוש דברי הסמ"ק ובדברי הב"ח שם ע"ש ועיין מ"ש ביד אפרים בדרברי הע"ו מה: [ה] ובבה"כ מניחו. ועיין בכנסת יחוקאל שכחב בדברי הע"ו מה: [ה] ובבה"כ מניחו. ועיין בכנסת יחוקאל שכחב

בקחלות אה"ו בבה"כ הגדולה באלטונא שהיא ראשונה במנין ובנין מסדרין בין לפון לדרום ובשאר בה"ל קטנים זה בכה כו' אף שהמסדרים בין מזרת נמערב הוא בש"ע וכ"ל רש"ל וט"ז מ"מ נראה לי עיקר לרמב"ם וריב"ש סי' מוי"ד ולכן גזר אומר שיהיו כולם נמשכין אחר בה"ל לפרו בין לפון לדרום למו הבה"ל הגדולה אף דל"ש במנהג לא מתגודדו ומכ"ש בג' קהלוח אה"ו שהם ככל ב"ד בעיר א' למ"ש המג"א סיי מ"ל"מ"מ בדברי המג"א קלם ל"ע ומועב שיהיו כל הבה"ל שיה לטובה ע"ש ועיין במו"ק שאם אין בבה"ל עשרה אין להדליק בברס ועיין לקמן ס"ק י"ב: וון ומברכין עבה"ע ומ"ש בשם הח"ל סימן פ"ח שממה על זה שאין ממיהחו רק על המחבר שכתב דין זה דהא עיקר טעם הריב"ש הוא דמברכים כמו שמברכים על בר"מ שהוא ממנהגא (ועיין באר הגולה) א"ל המחבר שפסק בה" ר"ח להרמצ"ם וכתב שכן נוהגין בא"י וסביבותיהם וא"ל לדיקה וא העחיק מהט"ז והוא בה"ל ע"ש אבל לדיקן דמברכים בהלל דר"ח גם המ"ל מודה דשפיר מברכים אנרות בה"ל שומ"ב שהרגישו בזה ע"ש במח"ב ובו"ב שכחבי אום לעניי במים להדליק בליבור משא"ל מבר" שהחינו ועיון מג"א ס" מקנ"א כו' ע"ש ועיון מ"ש בד אפרים בה: [ז] בביתו עבה"ע ועיין במח"ב ליבור בליבור משא"ל בביתו בדא מברים ומלאםי במה"ל ביוור משא"ל בביתו בדאר מבה"ע ועיין מתח"ב ביוור מבה"ל ביוור משא"ל בביתו בדא מברים ועיין מג"ש ועיין מ"ש בד אפרים בוה: [ז] בביתו עבה"ע ועיין במח"ב ביוור בדלה ביוו ביוב ביום באחר בדרךה

דאפילו מי שאין לו אלא, נר אחד [ונר אחרת להדליק לשמש לאורה אין לו] מ"מ ידליק את הנר מברך עליה. ומ"מ לכתחלה בודאי יזהר שלא להשתמש לפניה: * ומ"מ המגהג לחדליק בטפח וכו׳. ר"ל המנהג הנכון להתנהג כך

נפנים. * ומיים המנהג להדדיק בספח ופרי. דיינ התנסג הנכון נהתנסג כך דלל"ה סומר⁷ דיש: * ובבהכ"ג מגיחו בכותל דרום. זהו אפילו לזמן הגמרא שהיו מדליקין בחוץ על פחם הפת הכא מדליקין בפנים דהוא לפרקס הגמרא שהיו מדליקין בחוץ על פחם הפת הכא מדליקין בפנים דהוא לפרקס הגם בכים. והנה המחבר היה לריך לבאר במחלה שלריך להדליק בביהכ"נ

יאח"כ מקום הנחתו אלא לפי שקאתר לעיל בתחלת הסעיף דתלוה להניתו בעפת הסמוך להפתח קאתר דנבהכ"ג עושין זכר לתקדש שהתנורה עתדה

ועוד דאיכא פרסומי ניסא טפי שהכל פונין לגד ימין: (לח) ואב הגיחו בדלת עצמו ובוי. קאי אריש הסעיף: (לו) מחציו של פניסה ובוי. היינו (לט) מקוס הדלת שנכנס משם לחוף הבית יחלקנו לשנים ובהני הנוטה לגד שמאל [שהוא נגד המוזה שהמזוח בימין] שם ינימנו [מ״א] ומשמע מזה דיכול להנים בכל שטם אותו החלי ועיין בט"ז שדעהי דלמעשה ראוי להסמיר להנים הנרות בגד השמאל בקלה האחרון קמוך לכותל: (לז) ומ"מ המנהג וכוי. כדי (מ) שיכנם בין שתי מלות:

יותר שיניחנו שם (מב) כדי שיהיה היכר לבני ר"ה וימפרסם הנס אם לה במקום דשכיחה הזקה עי"ז: (לט) ובבית הכנסת. או במה המדרק: (מ) בכותל דרום. או (מג) על השולחן שעומד אלל כוחל דרום והטעם בכ"ז זכר למנורה שמקומה במקדש בדרום: (מא) או בדרום המגורה. ט"ס (מד) ול"ל כנרות המנורה: (מב) ומסדרן ממזרח ובו". זהו ג"כ כעין מנורה דהנרות היו מסודרין במקדש בדרום המגורה. ט"ס (מד) ול"ל כנרות המנורה. ודע דיש מהראשונים דס"ל דלף דהמנורה הימה עומדת בדרום מ"מ (מה) פין מזרח למערב כן יסדר ג"כ נרות חנוכה. ודע דיש מהראשונים דס"ל דלף דהמנורה הימה עומדת בדרום מ"מ (מו) נרותיה היו מסודרין מלפון לדרום וממילל לדידהו גם נרות חנוכה יש לקדר באופן הוה ודע מקומות שנהגו כן (מו) ואין למחות (מו) נרותיה היו מסודרין מלפון לדרום וממילל לדידהו גם נרות חנוכה לפניו ללפון ומתחיל מימינו שהוח הנר הסמוך לארון הקודש ושוב מוסיף והולך ומתחיל מהשמאלי ופונה לימינו [משו" ח"מ ס"ץ קפ"ו] ועיין לקמן בס"ס מרע"ו מה שנכתוב בזה: (מד) ומדליקיי בערב חנוכה למו רק מוהגה (מה) מ"מ מברכין עליו כמו שמברכין על הלל דר"ח שאינו אלא מנהג. אם אבל מחפלל בערב חנוכה (מע) מדליק אדם אחרינו דמברכין או ומינכר דעת שמחה היא ללצור ואין כדאי שאבל ידליקם [מבל בדמו (נ) יכיל בנרן שהחיינו] אבל שחרים דהנוכה דאין מברכין שהחיינו דמברכין או ומינה להעמה להנית האבל להחפל מנחה ומעריב. ובט"י בלו שמבים להנית האבל להחפל מנחה ומעריב במים ומצין לחזור ולהדליק. ואפילו הש"ץ שבירך בביהכ"נ (מו) להדליק בביח (נג) בים מנחה למעריב. ר"ל אפילו הציון ימזיר לומר בביחו (נג) ברכת שהחיינו אם לא שתדליק להוליא אשרו ונ"ב: (מו) להדליק בבה"כ בין מגחה למעריב. ר"ל אפילו הציון שער הציון

(לט) ואין נ״מ בכל זה בין שהדלת נפתחת ללד המוזה ומקום הציר שהדלת סובב שם הוא בלד השני או להיפוך בכל זה שייך שתי הדעות של המ״א והט״ז [כן משמע בחמד משה : (מ) ד״מ: (מל) מ״א וש״א: (מב) אכן אם החלון גבוה מקרקע ר״ה למעלה מעשרים אמה ואין היכר לבני ר״ה אז טוב יותר להטיה משמע בחמד משה : (מו) ד״מ: (מו) מ״א וש״א: (מו) מיב הוא ומאחר מרדכין: (מה) רש״י ומוספות והראב״ד כמ״ש בביאור הגר״א: (מו) רמב״ם בפחת [פ״ת]: (מג) דה״מ: (מ) מ״א שכתב שכל אחד יחפוס במנהגו: (מח) ריב״ש: (מט) ט״ז בשם תשובת רמ״מ: (נ) שערי חשובה. ואבל נקרא בכל: היב חדש על אביו ואמו ושלשים על שאר קרובים: (גא) אחרונים: (גב) בהגהות הגאון ר׳ ברוך פ׳ מסחפק דאפשר דאם אורח מדליק בנרות בהכ״נ שא״ז: לחזור ולהדליק באכקניא: (גג) שע״ת עי״ש:

הגדות ותיקונים: א) תצ"ג:
הערות והארות: 1) עיין שעה"צ אות ס"ג: אולי אורים וליות והארות: 1) עיין שעה"צ אות ס"ג: אולים אורים אולים אול

17/17 to 1216.3